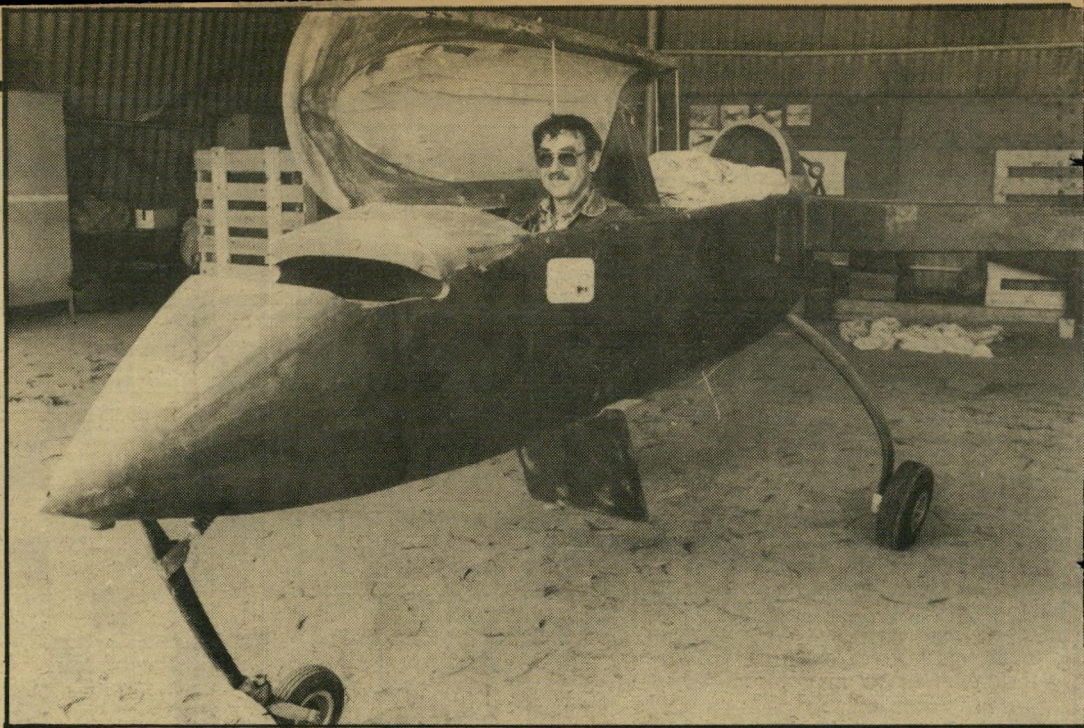

מטוס בי-5000

העבירו ארגונים והתחילו לעבוד. במשך השבוע כל אחד עסק בפרנטי סה שלו ורק בשבתות, אחרי ריב קצר עם האשה, הם נסעו ללול ועבדו בו כמה שעות טובות. אחרי חצי שנה התחילו חתיכות

ישן לקרר בהדרגה. אחרי שהעבירו את כל הארגונים, פרקו אותם, אירגנו את כל העבודה והתענגו על החתיכה הראשונה שיצאה להם מתחת ליד, "בריוק כמו שכתוב בספר", אמרו להם שסליחה, אבל הם צריכים לצאת

כן, מטוס זה, שכולו נבנה בעבודת יד, יטוס בשמיים — חמישה משוגעים לדבר מקדישים לכך את מיטב מירצם

הקליקר והבר לקבל צורה, ועם הרבו דמיון יכולת כבר לראות התחלה של מטוס קטן. אבל בריוק אז אמרו להם (המשך בעמוד 30)

משם ולחפש מקום אחר. שלושה חודשים של חיפושים, ומי שהו עשה להם טובה ונתן להם לול ישר, בלתי מאוכלס. הם השיגו טנדר,

לם אחר, כי הסכום של חמשת אלפי הדולרים גדל, וכל פעם היה צריך לית עוד עוד כמה גרושים לקופה המשותפת.

הלבנון, ותחילת העבודה נדחתה בכמה חודשים. שני שותפים, כנראה חסריאמונה בעתיד, פרשו מהעסק. חיפשו מייד חור

אלו מישפחת יבנה לא היתה מור מינה את מישפחת שמי לארוחת ערב של ספגטי, לא היו נכתבות שורות אלה. אבל מישפחת יבנה הזמינה ומישפחת שמי הגיעה וכולם אכלו ספגטי. אחר כך נשארו הגנשים במיטבח להדיח כלים, והגברים עברו לסלון כדי לדבר על דברים חשובים באמת.

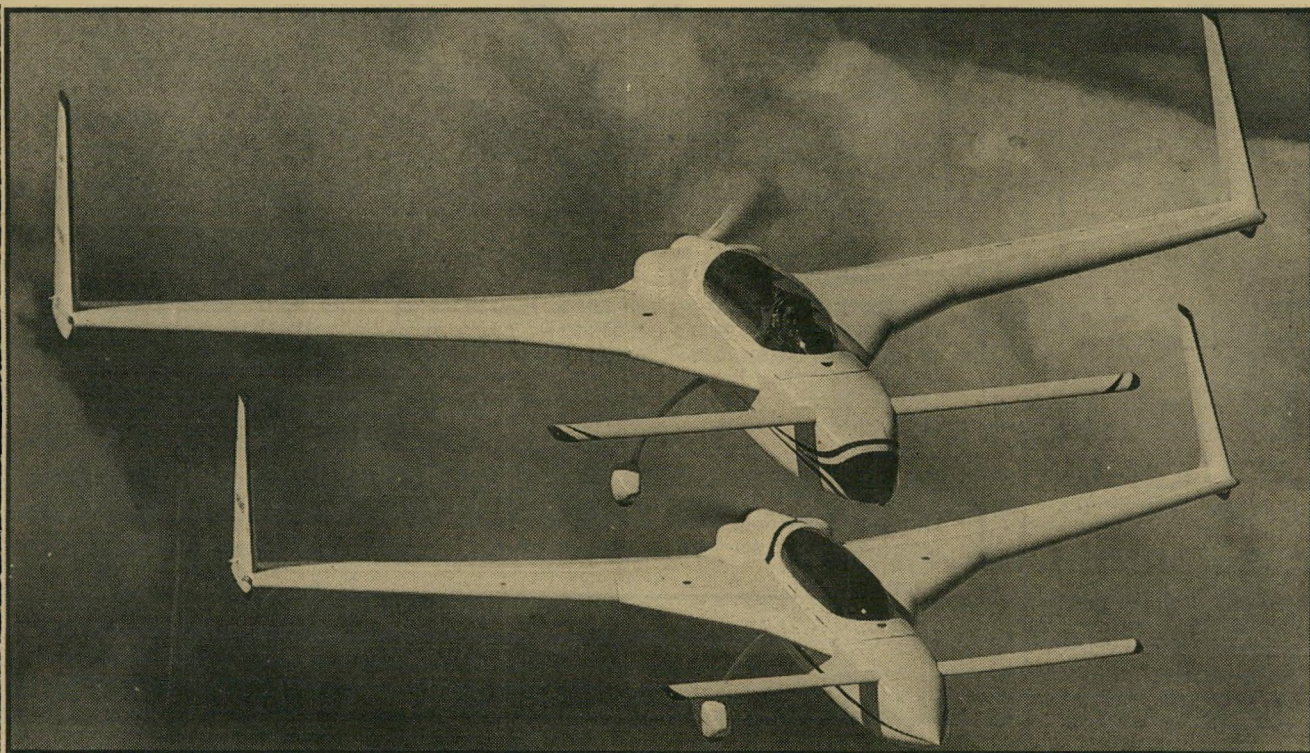
בשיחה הזאת, שנערכה בסוף שנת 1980, סיפר אל"מ (מיל) יצחק ("צ") חיקי ("יבנה לאהרון שמי על גאון אחד באמריקה, ברט רוטאן שמו, שתיכנן מיטוסים מסוג חדש, בטכנולוגיה חדשה, והכל לבניה עצמית. צחק שלף כמה ירחוניתעופה אמריקאיים והראה לשמי את הצילומים של שני המטוסים שתוכננו והורכבו על ידי ברט רוטאן, וסיפר לשמי שתמורת 5000 דולר גם הם יכולים לקנות את התוכנית והחומריים, ולהתחיל לבנות מטוס במיידיותם.

ככה זה התחיל. בגלל 5000 הדולרים צירפו צחק ושמי עוד שני שותפים, מחזיקי רשיונות טיס כמובן (ש) אחרי כך התחלפו באחרים, והתחילו את הדרך להגשמת החלום.

בסוף השנה נסעו צחק יבנה ואהרון שמי לכינוס המטוסים באושוקוש, במדינת ויסקונסין בארצות הברית. שם פגשו את ברט רוטאן עצמו, שאלו שאלות, ביררו פרטים, קנו את תוכנית הבניה והזמינו את החומרים לבניה (בר) פיברגלס) משני סוגים, דבק אפוקסי מיוחד ואריבעה סוגי קליקר.

במשך חצי שנה טילפנו ארבעת השותפים כל ערב אחד לשני ושאלו "נו, שמעת משהו?"

אחרי כמעט שנה הגיעו הארגונים ארצה, אבל בדיוק אז פרצה מלחמת

חובבי הטיס האמריקאיים. בתערוכת המטוסים הקלים בעיר אושוקוש בתמונה התחתונה נראה קיס, העובד כסבל זמני. ואומר: "אם אני אפיל את הארגונים, החברה יהרגו אותי!" התמונה צולמה בהעברה האתרונה.

בתמונה המופצת על ידי היצרן האמריקאי, נראים שני מטוסים בצילום-אוויר. כשהם טסים אחד מעל השני. לפני מספר חודשים. הצליח מטוס זה לשגע את

מחר מאוד מצאו עוד משוגע שחלם לבנות מטוס ולהטיס אותו בשמיים. לא היה זה אלא קברניט אל-על אברהם ("קיס") קמחי, שאינו מסתפק בשעות ארוכות מאוד של הטסת הגמבו הענקי, ובא לו דווקא על הלונג איזו, הנראה כמחזיק מפתחות של ה-747.

יאוש וקינאה

בארצות הברית בונים אנשים את המטוסים האלה במוסד הפרטי שלהם או בחצר האחורית. לחמשת המשוגעים שלנו לא היה מוסד פרטי וגם לא חצר אחורית. לכן, תחת להתחיל סוף-סוף לעבוד, הם התפזרו ברחבי הארץ כדי לחפש מקום שלא יעלה כסף ויהיה מתאים לבניית מטוס. המקום הראשון היה בית-חרושת

הנפשות הפועלות

- קברניט אברהם ("קיס") קמחי, טייס 747 וכל מטוס אחר עלי אדמות. נשוי לפיה ואב לשניים.
- אל"מ (מיל) יצחק ("צחק") יבנה, בעבר מפקד טייסת המוסטנגים שחתכה את חוטי הטלפון במיבצע סיני. מפקד בית-ספר בחיל-האוויר. היום מדריך טיס ומקים אגודת הטיס עופה הישראלית. נשוי לאביבה. אב לשלושה. וסב לשלושה.
- אהרן שמי, בימאי ועיתונאי. בעל רשיונות טיס פרטי. לא מסתיר את גילו אבל מסרב להגיד כמה שעות טיסה יש לו. לעומת חבריו. נשוי לכותבת שורות אלה. אב לארבעה וסב לשלושה.
- מתי קרוין, קבלן בניין (הצעיר שבחבורה) בעל רשיונות טיס פרטי. חובב אופנועים ומכוניות-מירוץ. גרוש ואב לשניים.
- אשר קרטון, קבלן. בעל רשיונות טיס. כרגע לא בארץ ולכן חסרים פרטים.